

POISON GIRL

Response to Dilş's challenge
Snamione
NC-17
19.06.06

Üç genç yoldaşlığın gizli konağında uzun ahşap merdivenlerden sakince inerken keyifle konuşan iki delikanlının aksine, sıkıntısı gözlerinden okunan genç kız kollarını kavuşturmuş, adımlarını biraz daha hızlandırır, son basamağı da indiğinde aniden arkasını döner

"bunu bir oyuna çevirdiğinize inanamıyorum!"

harry ve ron hermionenin sert çıkışıyla keyifli sohbetlerini yarıda keserken bir an sonra ron gülümseyerek hermionenin yanına iner

"oyun demeyelim de erken zafer kutlaması diyelim herm.."

hermione omzundaki ron'un kolunu atıp büyük salona doğru ilerler

"o daha kötü.."

harry de ronun arkasından hermione'yi takip eder ve şöminenin karşısındaki büyük koltuğa kendini bırakırken gülümsüyordur

"ron haklı hermione...ne kadar zamandır ortada bizi görünce kaçacak delik aramayan ölümyiyenler görmüyoruz-"

"kuyruklarını bırakıp kaçan kertenkeleler gibi koşuşturuyorlar. Bundan rahatça zevk alabileceğimi hiç düşünmemiştim.."

hermione gözlerini devirirken iki delikanlı, yıllardır süren savaşın geride sadece soğuk küller bıraktığını genç kıza anlatmaya çalışıyordu

"kertenkeleler bir süre sonra bıraktıkları kuyruklarından çok daha iyisiyle yaşamlarına devam ederler bay weasley.."

ron duyduğu sesle kertenkelenin kuyruğunu sıkıştıran taşın başına düşmesini dilerken harry gülerek genç adamın omzuna vurur ve girişte duran snape'in yanına ilerler

"ne zaman döndünüz?"

"bir saat önce.."

"farketmedim.."

"dikkat etmemişsindir harry.."

delikanlı omzunu silkip cebinden çıkardığı bir kağıdı snape'e uzatırken genç adam hafifçe kaşlarını çatarak kağıdı alır

"nedir bu?"

harry arkasını dönüp ron'u çağırırken gülerek snape'e döner

"alışveriş listesi baba, ağız."

Snape elindeki kağıdı katlayıp gözlerini devirerek oğluna bakarken ron utana sıkıla ortamdan ayrılmaya çalışıyordu, snape yavaşça salona ilerlerken mırıldanır

"iksir setimi patlatılı 3 hafta oluyor bay weasley,artık hayatınızdan endişe etmenizi gerektiren bir durum kalmadı."

Ron adımlarını biraz daha hızlandırırken harry bir kahkaha atar sonra hermione'ye dönerek

"geliyor musun? Satrancımıza hakemlik edersin.."

"ah hayır siz gidin.. ben birazdan kütüphaneye uğrayacağım.."

harry başını sallarken son kez babasına döner

"ah bir de.. fıstık ezmesi.. listeye eklersin baba.."

snape başını çevirip delikanlıya ölümcül bir bakış atarken harry gülerek odadan çıkar..

¹Savaş en şiddetli zamanlarına girmeden, kesin olmak gerekirse 3 sene önce, harry'nin akrabalarının ölmesiyle yeni bir koruyucuya ihtiyacı olması ve okulda karanlık sanatlara karşı savunmada ismi geçen tek adamın snape olmasıyla Harry önce, eski iksir, şimdiki

¹ 29 ekim 2006 tarihinde yapılan ekleme.

karanlık sanatlar hocası, severus snape'in koruması altına girmiş, uzun süren savaş yıllarında genç adam ve snape aralarında hiç beklenmeyen bir güven bağı yakalamış ve savaşın sonuna yaklaşıldığında Snape'in Harry'yi evlat edinmek istemesi üzerine resmileşen bu bağ şimdilerde Harry'nin ona *baba* demeye başlamasıyla genç adam için hem güvenli hem de eğlenceli bir hal almış, Snape içinse kendine itiraf etmese de yalnızlığının sonu olmuştur ve genç adam bunu açık açık söylemese de kendine itiraf etmiş olacak ki savaşın eski ateşini yitirdiği ve zaferin artık rahatça görüldüğü günlerde oğluyla çok huzurlu bir yaşam sürüyordur. Diğerleri içinse durum *hala* bir hayli garip ama kabul edilmemesi için hiçbir sebep olmayan ve içten içe aslında olması gerekiyormuş gibi gelen bir olay gibidir..

"gittikçe birbirinize alıştığınızı görüyorum profesör.."
snape sessizce başını sallarken hermione gülümser
"harry'nin biraz fazla alıştığını düşünüyorum bayan granger.. sizce?"
hermione kaşlarını kaldırıp dimdik ona bakan iksir profesörüne bakıyordu
"neden bana soruyorsunuz profesör?"
"oğlumun arkadaşlarıyla iyi ilişkilerde olmam gerektiğini düşünüyorum.. sizden en iyi arkadaşınızla ilgili fikir almak istedim.. hata mı ettim?"
hermione başını iki yana sallarken şömenin üzerinde duran postalara göz atan genç adamın yanına gelir ve kolunu önünden uzatarak sağ yandaki küçük çekmeceye eğilirken snape yavaşça geriler ve hemen önünde eğilmiş çekmeceyi karıştıran genç kıızı izlerken hermione doğrulur ve siyah ince bir iple bağlanmış kalın bir zarf tomarını genç adama uzatırken hafifçe gülümser
"ne zaman isterseniz fikir vermeye hazırım profesör.."
snape genç kızdan gözlerini ayırmadan zarfları alır ve hafifçe başıyla selam veririp sağındaki kapıya ilerleyerek ofislerin birine girer...

bir kaç saat sonra büyük kütüphanedeki bir masada, kalın kitapların arasında herbirine aynı anda göz atmaya çalışan hermione, açılan kapının sesini duyduğunda başını kaldırır
"kim o?"
karşı taraftan cevap gelmediğinde hermione kitapların altında kalmış esasını alıp yerinden kalkar, uzun rafların arasından ilerleyip girişe yaklaşırken döndüğü köşede bir anda karşısında snape'i gördüğünde irkilir ve arkasındaki rafa çarparken bir an gözlerini yumar, devrilmek üzere olan birkaç kitabı elinin tersiyle ittirirken snape sakince ona bakıyordu
"kütüphaneye girerken kimliğimi belirtme gereği duymuyorum bayan granger.."
"en azından tanıdık bir ses çikarabilirdiniz.."
"ne gibi?"
hermione bir an ne cevap vereceğini bilemezken snape genç kızın arkasındaki rafta duran bir kitaba çevirir bakışlarını ve hermione hala tanıdık sese örnek bulmaya çalışırken genç adam sakince rafa uzanır ve kısa bir süre hermione'yi tek koluyla raf ve kendisinin arasında hapsederken hermione farkında olmadan nefesini tutmuş, hafifçe başını yana çevirip snape'in aldığı kitaba bakıyordu
"bir muggle kitabı.. ilginç.. oğlunuzun kültürüne tanıdık olabilmek için mi okuyorsunuz profesör?"
snape yavaşça sayfaları karıştırırken hermione onu izliyordur, genç adam başını kaldırmadan mırıldanır
"yararlı olacağını mı düşünüyorsunuz bayan granger?"
hermione soruya yine cevap bulmakta zorlanırken snape sakince konuşur
"sorularım bugün size zor geliyor anlaşılabilir bayan granger.."
hermione başını sallarken mırıldanır
"hayır.. aksine bir hayli kolay geliyorlar.."
"cevap verdiğinizizi görmüyorum.."
snape elindeki kitabı kapatıp başını kaldırırken hermione de dikleşerek kendini toparlar
"evet profesör, yararlı olacağına eminim.. isterseniz kitap tavsiyesinde de bulunabilirim.."

hermione hemen yanındaki köşeden dönüp raflara hızla göz atarken aradığını bulmuş bir kitap çeker ve geri dönüp snape'e uzatır
"harry bu kitabı çok sevdiğini söyler ve haklı.. çok güzel bir kitaptır.."
snape genç kızın ona uzattığı kitabı da elindeki üzerine koyup başını sallar
"çok yardımcı oldunuz bayan granger, teşekkürler.. çalışmanıza dönebilirsiniz.."
snape cümlesini bitirir bitirmez çıkışa dönerken hermione kaşlarını çatarak hafifçe alnını kaşır ve omzunu silkip tekrar kitaplarla kaplı masasına döner...

"fıstık ezmem?"
snape masasından başını kaldırıp kafasını kapıdan uzatmış delikanlıya bakar
"eğlendiğini görüyorum harry.."
harry içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır
"sonuna geldiğimizi biliyorum.. baksana, sen bile artık daha erken dönüyorsun.."
snape başını sallayıp tekrar kağıtlarına dönerken harry de masanın karşısındaki koltukların birine oturur ve o sırada kapı çaldığında delikanlı rahatça kapıdaki konuğa girmesini söyler, snape hızla başını kaldırıp harrye bakarken kapı açılır ve kaşlarını çatmış bir draco içeri girer
"ne zamandan beri severus'un ofisine girişlere sen izin veriyorsun potter?"
"senin suratına tokat yemiş ifadeni görmenin bana zevk verdiğini keşfettiğimden beri malfoy.."
draco hafifçe sırtırken ellerini cebine sokar
"gittikçe iyi oluyorsun potter.. sinirlendiğimi bile söyleyebilirm.."
harry gözlerini devirirken draco snape'e döner
"sana ihtiyacımız var severus.."
"görebiliyorum.."
snape delikanlının gömleğinde yavaşça hareket eden solucanı gösterirken draco iğrenmiş bir ifadeyle yarattığı üzerinden atar ve başını kaldırır
"granger'ın suçu! Bunların en az bin tanesi şu an alt kattaki iksir odasını doldurmuş durumda.."
snape yerinden kalkıp hızla odadan çıkar ve draco onu takip ederken harry de yerdeki minik solucanı eline alıp gülerken odadan çıkarken dracoya sesleniyordur
"her şeyi biliyordum da, küçük bir kız çocuğu olduğunu bilmiyordum malfoy.."
draco homurdanarak bir şeyler söylerken harry ofisin kapısını kaptıyordu..

"AMAN TANRIM ÇOĞALİYORLAR!!"

hermione kazandan pıtır pıtır dökülen solucanlara dehşetle bakarken snape esasını çıkarmış, içeri giriyordur. genç adamın sakin bir bilek hareketiyle kazan fokurdamayla bırakmış, soluncanlar birer birer yok olurken hermione saçları kontrol edilemez bir telaşla dağılmış, elinde esas,ı kapıda onu izleyen üç adama bakıyordu
"nasıl oldu bilmiyorum.."
"bilmediğiniz için oluyor bayan granger.."
snape hermionenin kullandığı malzemelere göz atarken küçük bir şişeyi eline alır ve hemen sonra avucuna sarıp cebine koyarken kapıda onlara bakan draco ve harrye döner
"hemen ayrılın burdan.."
iki delikanlı irkilerek snape'e bakarken genç adam hızla hermionenin toplamaya çalıştığı diğer malzeme artıklarına bakıyordu, harry o sırada hermione'ye seslenir
"herm.. hadi, çıkmalıyız.."
snape işinden başını kaldırmadan bir ton daha yüksek bir sesle konuşur
"ben *sana ve dracoya* çıkmanızı söyledim.. bayan granger kalıyor.."
"nede-"
"çıkın harry. Şimdi."
Hermione endişelenmiş, ama belli etmemeye çalışarak saçlarını düzeltirken harrye gitmesini işaret eder, delikanlı dişlerini gıcırdatarak odadan çıkarken draco da bir an içeri bakıp merdivenlere ilerler. Draconun da çıkmasıyla snape esasını çıkarıp kapıyı hızla kapatır ve daha sonra aynı serilikle hermione'ye dönerken genç kız telaşla sorar

"neler oluyo-"

"bu şişedeki kantaron özünden ne kadar kullandınız bayan granger.."

"bi-bilmiyorum.."

snape ağzını açacakken hermione atılır

"yani biliyorum ama kitapta ne kadar diyorsa o kada-"

"eğer gerektiği gibi kullanmış olsaydınız o kazanda solucanlar yerine anti depresan bir iksir olmalıydı bayan granger..ne kadar kullandınız?"

hermione sakince buharı tüten kazana bakar

"4 damla.."

snape derin bir nefes alıp genç kızı kolundan tuttuğu gibi iksir odasının sonundaki bir kapıya çekerken hermione feryat eder

"neler oluyor profesör!?"

snape sesini çıkarmadığından hermione kolunu hızla çekerek genç adamdan kurtulur

"neler oluyor dedim!?"

"ölüyorsunuz bayan granger! Şimdi sessiz olun ve beni takip edin.."

hermione şokla yerinde kalırken, snape genç kızın koluna uzanır ve öncekinden biraz daha nazikçe açtığı kapıdan içeri sokarken hermione yutkunarak loş odadan içeri girer...

"ne demek ölüyorum profesör?"

snape genç kızı yavaşça duvara dayanmış yatağa oturturken dar odada hemen yanındaki küçük ahşap kabinde bir iksir şişesi çıkarır, küçük mantarı çıkarıp bir kenara atarken şişeyi hermioneye uzatır

"için.."

hermione artık kafası allak bullak olmuş, *otomatikman* şişeye uzanırken bir an durur

"ne olduğunu bilmediği-"

"zaten ölüyorsunuz bayan granger.. iki kere öldüremem.."

hermione aklından *istesene yaparsın* diye geçirirken şişeyi bir seferde diker ve boğazı şiddetle yanarken yüzünü buruşturur

"tanrı aşkına nedir bu böyle!"

"iyi bir şey olduğuna emin olabilirsiniz..zehirli iksirler her zaman daha tatlıdır bayan granger."

Hermione ağzındaki tadı bir an önce eskitmek istercesine sürekli yutkunurken, snape sakince sorar

"nasıl hissediyorsunuz?"

"aynı?"

"biraz daha beklememiz gerekecek..."

snape ahşap kabinin kapağını kapatırken o anda saçlarından geçen parmaklarla irkilir ve eli kapakta dururken hermione genç adama iyice yaklaşmış arkasından ensesine fisıldar "çok siyah..."

hermione tek eliyle genç adamın simsiyah saçlarını kavrarken sanki hayatında gördüğü en güzel şeymişçesine parmaklarından kayıp giden telleri izliyordur..

snape eli hala kapakta derin bir nefes alarak arkasını dönerken hermione kaşlarını çatar ve boş kalan eline bakarken snape yavaşça genç kızın havada kalan elini indirir ve sakince

"bir kaç saate kadar bir şeyini kalmaz bayan granger.. şimdi uzanıp uyumaya çalışın.."

hermione elini sertçe genç adamın tutuşundan kurtarıırken gözleri alev almıştır

"uyumak istemiyorum!siyahı istiyorum!"

snape sakince yutkunurken bunun son sakin dakikaları olduğunu biliyordur, bir an önce genç kızı o yatağa *uyumak için* yatıramazsa tutku iksirinin en güçlüsünün karşısında sakinliğinin bir işe yaramayacağını da biliyordur..

"siyahı bu sefer alamayacaksınız bayan granger-"

"hermione.."

genç kız kendini bir anda snapein kollarına bırakıp dudağına muzur bir gülümseme kondururken snape gözlerini devirir, hermione bir anda içine dolan hiddetle genç adamı

ittirir ve snape sertçe arkasındaki kısa ahşap sehpaye çarparken, az önce kapattığı kapak tekrar açılır ve bir iki küçük şişe yere yuvarlanıp küçük parçalara ayrılırken snape hızla yere bakıp, dökülen sıvıların karışmasının bir terslik yaratıp yaratmayacağını hesaplıyordur kafasından ama bir an sonra kendini hızla ona yapıştırıp dudaklarını sertçe örten hermionenin sıcak nefesiyle düşünceleri de nefesi gibi bir anda kesilir..

genç adam saçlarının arasından bu sefer daha büyük bir istekle geçen parmaklarla diken diken olmasını engelleyemezken hermione kendini olabildiğince yaklaştırmış, bacaklarını snapeinkilere geçiriyordu.

Snape ısrarla tek bir kasını bile hareket ettirmezken bir an beyninde bir şimşek çakar.. Tanrı aşkına, öpüşüyordu.

Genç adam dudaklarının nazikçe hermione tarafından ıslatıldığını kavrarken, dilini sarmalayan tadı da daha keskince hissetmeye başlamıştır, bütün duyuları yavaşça yerine gelirken hermione'nin kısıkça inlemesi olayı daha da hızlandırmış ve genç adam vücudunun kontrolünü kaybettiğini o anda anlamıştır..

Önce arkasındaki sehpadan destek aldığı iki elinden birisi hermionenin belini kavrarken, diğer el yavaşça arkasından dökülecek bir şeyler olmadığına emin oluyordu ve bir an sonra o da diğer eşine katılırken hermione belinden sıkıca kavranmış, yavaşça dikleştirirken bulur kendini, hafifçe gülümseyerek siyahları kavrayan tutuşunu sıkılaştırır ve dudaklarını hafifçe snapeinkilerden çekip genç adamın üst dudağının tadını ince bir çizgi takip ederek alırken hafifçe inler

"hoşgeldin severus..."

genç adam uzun siyah ceketinin yavaşça aralandığını ve olmaması gereken tek yerdeki sıcaklığını hissettiğinde gözlerini açar ve şeytani bir sırıtışla ona bakan genç kızın kahverengi gözlerine bakar

"hermione.."

"ah evet... hermione..."

hermione eliyle siyah pantolondan kurtulmaya çalışan kabarıklığı kavrarken gözlerini kapatır, snape sertçe dudaklarını ısırıp bir an için gözlerini kapatırken bir adım da olsa gerilemeye çalışır ama hem saçlardaki hem de bacaklarının arasındaki tutuş sıkılaştırırken aldığı nefesini yarıda tutup yutarken hermione yüksek sesle bir kahkaha atar

"ellerimdesin severus... ben izin vermeden hiçbir yere gidemezsin.. sen de biliyorsun.."

"aklınızı-aklını toparlaman gerek hermione.. iksirin etisi altındasın-"

"ve şikayet etmiyorum profesör.. ya siz?"

snape sessiz kalırken hermione genç adamın pantolon düğmesine doğru elini hareket ettirir ve dudaklarını ıslatarak elinin altındaki siyahların eşi olan simsiyah gözlere bakar

"sorularım size zor geliyor galiba profesör.."

snape önce düğmesinin sonra da sessizce fermuarının açıldığını hisseder ve az önceki sıcaklığı hiç bir engel kalmadan en yakınında hissederken derin bir nefes alır ve genç kızın belindeki eliyle üzerindeki tişörtü sıyrırken hermione dünden razı, kumaşı üzerinden söküp atıyordur..

hermione hızla üzerinden söküp atılan kumaş parçalarını takip etmeyi bırakırken snape'in ceketine uzanır ve yavaşça genç adamın omuzlarından iterken dudaklarını ısırarak başını kaldırır

"bu ceketini hep sevdim.."

snape hareket etmeden ceketin üzerinden sıyrılmasına izin verirken saçları karışmış, nefesi artık düzenini yitirmiş karşısındaki genç *kadının* tutkusunun onu ele geçirmesini izliyordu, izlemekle kalmıyor, ona arkadaşlık ediyordu...

hermione ceketini ayak ucuyla uzağa ittirirken beyaz gömleğin düğmesine uzanır ve dik yakalı gömleğin ilk düğmesini yavaşça açıp kısa bir nefes alır ve yavaşça genç adamın boynuna uzanırken snape nefesini tutarak gözlerini kapatır ve o anda bu kadar isabetli ve güçlü iksirler yapabildiğine lanet eder.

Hermione önce yumuşak başlayan sonra gittikçe sertleşen öpücüklerle genç adamın boynunda dudaklarını hızla gezdirirken elleri de aynı hızda gömleğin düğmelerini açıyordu.

Hermione bir an ayrılıp gömleği de hızla, neredeyse nefretle genç adamın üzerinden atarken snape onu izliyordu..

Hızlı, tutkulu, öfkeli, umursamaz, zeki, güzel... güzel...

Hermione yüzüne düşen saçları umursamadan tekrar genç adamın dudaklarına uzanırken dışarda hızla açılan kapının sesiyle yavaşça ayrılır ve gülümser...

Snape göstermediği bir panikle genç kızın belini kavrarken hermione sert dokunuşla ona döner

"kapıyı kilitlediğini umuyorum severus.."

snape içinde oldukları dar odanın kapısındaki kilidi hatırlayınca bir an rahatlar ve o anda sağ cebinden giren elin hissiyle hermione'e bakar, genç kız kurnaz bir gülümsemeye snape'in asasını çıkarır ve sessizce mırıldanır

"*silencio..*"

snape başının hemen yanından arkaya fırlatılan asaya bakar bir an sonra tekrar hermione'e döndüğünde genç kız derin bir nefesle kollarını genç adamın boynuna dolar "devam edebiliriz *profesör..*"

snape dışardan harrinin şaşkın ama sinirli ve aranan sesinin duyarken hermione yumuşak bir öpüşle kollarını çözer ve açık pantolonun belinden snape'i kendine çekerken yavaşça yatağa alçalıyordu..

snape itiraz etmeden yatağa alçalırken hermione rahatça tek kişilik yatağa yerleşir ve saçlarını kaldırıp sırtıyla yatak arasından kurtarıp yastığa atar ve başını tekrar koyarken snape farkında olmadan genç kıza belinden kavriyordu

"yaklaş severus..."

snape yavaşça genç kıza biraz daha eğilirken hermione genç adamın yüzüne düşen saçları ittirir yavaşça

"çok siyah..."

snape hermionenin uysal sesiyle başını eğip genç kızın bembeyaz tenine bakar ve bakışlarını tekrar ona kaldırır

"Senden her zaman nefret ettim. Gerçek anlamda."

Hermione gülümseyerek başını kaldırır ve genç adama uzanırken snape derin bir nefes alarak artık onun ne dediğini bile umursamayacak derecede iksire kendini kaptırmış, genç kızın öpüşüne karşılık verir.

Hermione kollarını snape'in boynuna dolayıp kendine çekerken genç adam altındaki hermionenin sıcak bedeninin kendisinininkine dokunuşunu hissederken artık kafasından hiçbir şey geçmediğini farkeder, kafasından artık geçmeyen düşünceler hermionenin bir an sonraki fısıltısıyla bir anda dağılır

"ilk değilsin."

Snape bunun üzerine hafifçe doğrulup altındaki genç kıza bakar ve sıcak eller yüzünü kavrarken bunu neden yaptığını bilmediği halde hermionenin bacaklarını aralar ve arasına yerleşirken hermione snape'in bir anda uyanan tutkusuyla tekrar büyü'nün etkisine girmişçesine uyanır ve gülerek derin bir nefes alırken boynunda gezen dudaklara nefessiz bir inlemeyle karşılık veriyordu..

"daha yakın..."

snape başını kaldırıp derin bir nefes alır ve gözleri kapalı genç kıza izlerken elini yavaşça hermionenin karnından bacaklarının arasına kaydırıyordu, hermione genç adamın parmaklarının doğru yere dokunduğunu inleyerek haber verirken bir eli snape'in saçlarında, diğeri yastığı sıkıca kavramış, sıkıyordu

"daha yakın dedim!.."

snape, sesini yükseltmiş, artık hiçbir şeyi görmeyen genç kıza dokunurken hermione dudaklarını ısırarak altında inliyordur, snape uzun süredir kendini acıyla kontrol etmeye çalışıyordu ama bir an sonra genç kızın içindeki parmaklarının sıcaklıkla daha sıkı sarıldığını hissettiğinde dişlerini sıkar, hermione derin nefeslerle gülümseyerek doruğuna ulaşırken snape gözlerini kapatmış, kendini sakinleştirmeye çalışıyordu, sakinleşmek zorundadır.

"bırak severus..."

snape gözlerini açıp hızla hermione'e bakar ve genç kızın gülümseyen bakışları altında sert yüz hatlarında hiçbir ifade okunmaksızın parmaklarıyla hermione'yi bir kez daha inletiyordur

"ah.. tanrım.. snape..."

snape isminin ve unvanının son yarım saat içinde nasıl kulağına geldiğini bir daha asla unutamayacağını düşünürken hermione bir anda genç adamın eline sarılır ve olduğu yerden çekerken hızla yatakta dikleşir ve snape'i ittirerek yatağın ayak ucunda duvara dayarken genç adamın açık ama hala üzerinde olan pantolonuna uzanır

"ben bencil bir kız değilim *profesör*.."

snape hermionenin amacını kavramış genç kızın bileklerini tutar

"hermione.. hayır."

"ah evet..."

hermione bileklerindeki tutuşa rağmen işine devam ederken snape hem kendini hem de karşısındaki kontrol edilemez genç kadını kontrol etmeye çalışıyordu

"gerçekten.. hayır...hadi.."

hermione kollarından yavaşça tekrar yatağa itilirken reddedildiği aklından bile geçmiyordu

"ah üstte olmak istiyorsunuz *profesör*..anlıyorum.."

hermione bacaklarını açıp genç adamın beline dolarken onu hızla kendine çeker ve sıcaklığı snape'e çarparken genç adam elleri hermionenin bileklerinde onu yatağa yatırmış, gözlerini kapatır ve kendi kendine fısıldar

"hayır..."

"istediğini biliyorum severus.. hadi.. o kadar zor değil.."

"ah tahmin bile edemezsin- edemezsin."

Snape ne pahasına olursa olsun kendini yataktan kurtarıırken hermione anlayamaz bakışlarla onu izliyordur

"hayır... hayır.. hayırhayırhayır.. dön! Severus! Lütfen! Snape!!! Lütfen!"

genç adam sessizce pantolonunu kapatırken hermione arkasında, neredeyse acı çekiyordur

"ihtiyacım var görmüyor musun!? Bırakıp gidecek misin beni!? Bu halde, yalnız başıma bırakacasın!! Evet gideceksin! Seni pislik herif!"

hermione yataktan fırlayıp arkadan yumruklarla snape'e saldırırken genç adam arkasını dönerek bir yandan öfkeyle yumruklarını savuran bir yandan da ağlayan genç kıza kontrol altına almaya çalışıyordu..

"hermione.. sakin ol! Sakin- hermione.. gitmiyorum.. buradayım.."

"HAYIR DEĞİLSİN! GİDECEKSİN! Beni bu buz gibi zindanda bırakıp gideceksin.. lanet olası herif! Nefret ediyorum senden!!"

hermione genç adamı ittirerek az önceki sehpa'ya neredeyse fırlatırken masanın üzerindeki kağıtlar yere saçılıyor, snape'in elinin altında kalanlar yırtılıyor, küçük ahşap kabinde az önceki sarsıntıdan kurtulan şişeler de yeri öpüyordu..

bir süre sonra hermione gözyaşları onu daha çok kontrolüne alırken yumruklarının gücü azalmış, kendini yavaşça snape'e teslim ediyordu..

genç adam sessizce genç kıza sarıp yatağa otururken yatağın bir köşesinde kıvrılmış çarşafı alır ve hermionenin titreyen bedenine sarar

"geçti..."

hermione hıçkırıklarını kontrol edemezken snape genç kızın birazdan uykuya dalıp uyandığında yaşananların tek bir karesini bile hatırlamayacağını biliyordu.. en azından odadaki bir kişi yarın gece uykusunda rahat uyuyacaktır...

genç adam adı gibi emindir, iksirleri her zaman çok isabetli ve güçlü olmuştur...

THE END.